

Wspomnienie o życiu i pracy Pani Dominiki Joanny Błaż z domu Tworzydło – wieloletniej nauczycielki naszej szkoły, wychowawczynie wielu uczniów, osoby ważnej, kochanej i szanowanej w środowisku.

Pani Dominika Błaż pracowała na stanowisku nauczyciela w Szkole Podstawowej w Kamionce Małej 40 lat, od 1959 do 1999 roku. Była nauczycielką nauczania początkowego i przedmiotów przyrodniczych: przyrody, biologii, zoologii czy botaniki. Oczywiście w pierwszych latach pracy prowadziła też inne lekcje, gdyż taka była wówczas rzeczywistość.

Szkoła Podstawowa w Kamionce Małej była jedynym miejscem pracy nauczycielskiej Pani Dominiki Błaż. Przybyła ona tutaj z Królówki, w której się urodziła 6 listopada 1940 roku i wychowała w wielodzietnej rodzinie chłopskiej. Jej dzieciństwo było naznaczone ciężką pracą i trudnymi warunkami, jakie wówczas panowały na wsiach.

Po ukończeniu szkoły podstawowej (siedmioklasowej) czternastoletnia Dominika wyruszyła do Starego Sącza, gdzie rozpoczęła naukę w Liceum Pedagogicznym i po pięciu latach zdała egzamin dojrzałości, zostając nauczycielką. Gdy po raz pierwszy w 1959 roku zawitała w Kamionce Małej (otrzymała od władz oświatowych skierowanie właśnie do tej szkoły), była mocno przestraszona warunkami jakie zastała w naszej miejscowości w tym czasie. Brak drogi dojazdowej, prądu czy jakichkolwiek innych wygód cywilizacyjnych sprawił, że chciała z tej pracy zrezygnować. Kilkakrotnie składała pisma o przeniesienie, jednak z braku wolnych miejsc były one załatwiane odmownie.

Tak więc pani Dominika pozostała w Kamionce Małej, pokochała to miejsce i związała się z tym środowiskiem już na całe życie. Do pracy przyjmowała ją ówczesna kierowniczka szkoły, pani Kinga Stach z Ujanowic.

W latach 1962 – 1964 pani Dominika podjęła naukę w Studium Nauczycielskim w Nowym Sączu i zdobyła dodatkowe kwalifikacje do nauczania biologii. W 1963 roku wyszła za mąż za Józefa Błaża.

Gdy pani Dominika Błaż rozpoczynała pracę w naszej miejscowości, obecny budynek szkolny jeszcze nie istniał, zaś mała drewniana szkółka nie mieściła

wszystkich uczniów i lekcje odbywały się w salach wynajętych w różnych domach na wsi. Były to ciężkie warunki do pracy, ale nie tylko nie zniechęciły jej, lecz dodały skrzydeł, aby podejmować ciągle nowe wyzwania. W 1963 roku nauka przeniosła się do nowego budynku szkolnego, wybudowanego w latach 1962 – 1963. Kierownictwo szkoły objął wówczas pan Jan Młynarczyk.

Pani Dominika kochająca przyrodę, dostrzegająca jej piękno i rolę, wyczulona na los zwierząt, zaangażowała się w działalność Ligi Ochrony Przyrody. Prowadziła tę organizację przez wiele lat (1982 - 1993). W szkole znajdują się stare, prowadzone

przez nią kroniki, gdzie zobaczyć można na czarno-białych fotografiach uczniów brodzących w śniegu i idących do lasu z sianem do paśników, urządzających choinkę dla ptaków, stołówkę dla zwierząt leśnych, stojących razem z panią Błaż na szczycie Mogielicy, wędrujących po beskidzkich ścieżkach czy gdzieś na tatrzańskim szlaku. To była ogromna pasja pani Dominiki, którą zaszczepiała kolejnym pokoleniom uczniów.

Za swoją pracę była wielokrotnie nagradzana, w tym nagrodą kuratora oświaty, nagrodą inspektora oświaty, kilkakrotnie nagrodami i wyróżnieniami Zarządu Głównego Ligi Ochrony Przyrody, Koła Łowieckiego „Jaworz” czy Nadleśnictwa Państwowego.

Otrzymała dwukrotnie srebrną odznakę za wyróżniającą i wieloletnią działalność w Lidze Ochrony Przyrody oraz wiele nagród dyrektora szkoły.

Praca z dziećmi sprawiała jej ogromną przyjemność. Jej lekcje były bardzo ciekawe, często były to „żywe lekcje” poparte wycieczkami w teren, obserwacjami przyrody,

pracą na grządkach szkolnych i innymi ciekawymi formami.

Chętnie przygotowywała dla uczniów spotkania naukowe z młodzieżą z innych szkół, organizowała szkolne uroczystości, imprezy i wycieczki, współpracowała ściśle z rodzicami. Przygotowywała z sukcesem uczniów do konkursów. Podnosiła też swoje kwalifikacje, w latach 1981 – 1982 uzyskała wykształcenie wyższe zawodowe o specjalności nauczanie początkowe.

Pani Dominika była osobą energiczną, wysportowaną i doskonale zorganizowaną.

Jednocześnie pełną ciepła, zawsze z uśmiechem na twarzy, życzliwą dla uczniów i całego środowiska.

W 1999 roku po 40 latach nauczania dzieci, zakończyła pracę zawodową.

W kolejnych latach, będąc już na emeryturze, chętnie odwiedzała szkołę przy okazji różnych uroczystości, jak Dzień Nauczyciela, Dzień Patrona Szkoły i inne. Dzięki temu młodsze pokolenie miało okazję ją poznać. Miała dla dzieci zawsze życzliwe słowo i barwnie opowiadała im o przeszłości, nawet o tych najtrudniejszych latach życia szkolnego. Szczególnie w pamięć zapadały historie pisane przez panią Dominikę wierszem.

Zmarła 22 grudnia 2023 roku w wieku 83 lat.

Pani Dominiko, dziękujemy Ci za wszystko, co dla uczniów, dla szkoły i naszego środowiska robiłaś, za całe dobro jakie w swoim życiu czyniłaś.

Pozostaniesz w naszej pamięci jako osoba serdeczna, oddana zawodowej pasji, wychowawczyni pokoleń dzieci i młodzieży.

Dla nas nauczycieli będziesz zawsze koleżanką, z której bogatego doświadczenia wciąż możemy wiele czerpać.

